Torsdag den 28. november 2019

P9_TA(2019)0079

FN's konference om klimaændringer 2019 (COP25)

Europa-Parlamentets beslutning af 28. november 2019 om FN's konference om klimaændringer 2019 i Madrid, Spanien (COP 25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

— der henviser til den 24. partskonference under UNFCCC (COP24), den 14. samling af mødet for parterne i Kyotoprotokollen (CMP14) samt tredje del af den første samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA1.3), og som afholdtes i Katowice, Polen den 2.-14. december 2018,

— der henviser til UNFCCC COP's præsidiums beslutning af 1. november 2019 om at godtage forslaget fra Chiles regering, der næstfølgende vil have formandskabet, om at afholde COP25 i Madrid i Spanien den 2.-13. december 2019,

— der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til målene for bæredygtig udvikling (SDG-målene),

— der henviser til klimatopmødet afholdt i FN's generalsekretærs regi den 23. september 2019,

— der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om FN's konference om klimaændringer 2018 i Katowice, Polen (COP24) ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen ([2]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« (COM(2018)0773),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. juni 2019,

— der henviser til Rådets konklusioner af 4. oktober 2019,

— der henviser til fremlæggelsen den 6. marts 2015 fra Letland og Europa-Kommissionen til UNFCCC af de tilsigtede nationalt bestemte bidrag (NDC'er) fra EU og dets medlemsstater,

— der henviser til særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om global opvarmning på 1,5 °C, panelets femte vurderingsrapport (AR5) såvel som dets sammenfattende rapport, dets særlige rapport om klimaforandringer og landarealer og særrapporten om havet og kryosfæren i et klima i forandring,

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0430.
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0217.

— der henviser til flagskibsrapporten fra GCA (Den Globale Tilpasningskommission) om klimatilpasning,

— der henviser til den 9. sammenfattende rapport om emissionskløften fra FN's Miljøprogram (UNEP) af november 2018 (emissionskløft-rapporten 2018) og til sin 4. rapport om tilpasningskløften for 2018,

— der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs indikatorvurdering om økonomiske tab fra klimarelaterede ekstreme forhold i Europa, offentliggjort den 2. april 2019,

— der henviser til erklæringen om den globale klimatilstand anno 2018 fra Den Meteorologiske Verdensorganisations (WMO) af marts 2019 og til WMO's 14. drivhusgasrapport af 22. november 2018,

— der henviser til Schlesienerklæringen om solidaritet og retfærdig omstilling, den ministerielle erklæring fra Schlesien om skoves betydning for klimaet og partnerskabet for en fælles indsats for forandring gennem elektromobilitet og nulemissionstransport, der blev undertegnet i tilknytning til klimakonferencen COP24,

— der henviser til sammendraget for politiske beslutningstagere af den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser af 29. maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),

— der henviser til sin beslutning af 15. november 2017 om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien ([3]),

— der henviser til den sammenfattende rapport på højt niveau om de seneste klimavidenskabelige oplysninger sammenkaldt af den videnskabelige rådgivningsgruppe under FN's klimatopmøde 2019 med titlen »United in Science«,

— der henviser til Eurobarometer-undersøgelsen fra april 2019 om klimaændringer,

— der henviser til forespørgsel til Rådet (O-000029/2019 — B9-0055/2019) og til Kommissionen (O-000030/2019 — B9-0056/2019) om FN's konference om klimaændringer 2019 i Madrid, Spanien (COP 25),

— der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,

A. der henviser til, at Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016; der henviser til, at 187 ud af de 197 parter i UNFCCC pr. 19. november 2019 havde indberettet deres ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse til FN;

B. der henviser til, at EU og dets medlemsstater den 6. marts 2015 tilsendte UNFCCC deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag (NDC'er), hvormed de forpligtede sig til et bindende mål om mindst 40 % national reduktion af drivhusgasemissionerne senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet;

C. der henviser til, at de forpligtelser, der indtil videre er indgået af underskriverne af Parisaftalen, ikke er tilstrækkelige til at opfylde det fælles mål; der henviser til, at de nuværende NDC'er, som EU og dets medlemsstater har forelagt, heller ikke er i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og derfor må revideres;

D. der henviser til, at IPCC's 1,5 °C-rapport viser, at virkningerne af en temperaturstigning sandsynligvis vil være betydeligt mindre alvorlige ved 1,5 °C end ved en stigning på 2 °C;

([3]) EUT C 356 af 4.10.2018, s. 38.

Torsdag den 28. november 2019

E. der henviser til, at de sidste fire år — 2015-2018 — var de fire hidtil varmeste år registreret på globalt plan, og at de globale CO_2-emissioner var rekordhøje i 2018; der henviser til, at juli 2019 var den varmeste måned nogensinde registreret, og at året 2019 ligger helt i forlængelse af den hidtidige tendens, hvilket ifølge WMO vil betyde, at perioden 2015-2019 bliver den varmeste femårsperiode nogensinde registreret;

F. der henviser til, at den globale CO_2-koncentration ifølge WMO var på 407,8 dele pr. million (ppm) i 2018, 2,2 ppm højere end i 2017, og at CO_2-koncentrationerne er på vej til at nå op på eller endda overstige 410 ppm ved udgangen af 2019;

G. der henviser til, at der som led i en global bevægelse har fundet klimastrejker sted i 185 lande over hele kloden med en rekorddeltagelse på 7,6 millioner mennesker i september 2019, hvilket er den største mobilisering for klimasagen i historien;

H. der henviser til, at præamblen til Parisaftalen anerkender vigtigheden af at sikre økosystemers integritet, herunder havenes, og at artikel 4, stk.1, litra d), i UNFCCC betoner, at parterne til konventionen skal fremme bæredygtig forvaltning, bevarelse og forøgelse af dræn og reservoirer for alle drivhusgasser, herunder biomasse, skove og verdenshave såvel som andre terrestriske og marine økosystemer samt kystøkosystemer;

I. der henviser til, at Chile som værtsland for COP25 allerede har indikeret, at det vil fremhæve havenes rolle i kampen mod den globale opvarmning, og at denne beslutning er endnu mere velovervejet efter offentliggørelsen af en ny alarmerende rapport fra IPCC om opvarmningen af havene;

J. der henviser til, at skove bidrager væsentligt til afbødning af og tilpasning til klimaændringer; der henviser til, at omkring 10 % af EU's drivhusgasemissioner absorberes af voksende skove; der henviser til, at skovrydningen tegner sig for næsten 20 % af de globale drivhusgasemissioner og navnlig er drevet af en udvidelse af industriproduktionen af husdyrbestande, soja og palmeolie, herunder dem beregnet til EU-markedet; der henviser til, at EU bør mindske sit indirekte bidrag til skovrydning (»sin indlejrede skovrydning«), eftersom det har et ansvar herfor;

K. der henviser til, at Parlamentet nu flere gange, herunder i sin beslutning om klimaændringer af 14. marts 2019, har anmodet Kommissionen om at undersøge CO_2-priser i sektorer, der endnu ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem (ETS);

L. der henviser til, at klimaændringerne i uforholdsmæssig høj grad påvirker udviklingslandene, til trods for at disse udleder langt mindre CO_2 end de udviklede lande;

1. minder om, at klimaændringerne er en af de største udfordringer for menneskeheden, og at alle stater og aktører i hele verden er nødt til at gøre deres yderste for at bekæmpe dem; understreger, at rettidigt internationalt samarbejde, solidaritet samt et konsekvent og vedvarende engagement i fælles indsats er den eneste løsning til at kunne opfylde vores kollektive ansvar for at sikre hele planeten;

2. anerkender, at de alvorlige risici, som er forbundet med klimaændringerne, står i centrum for folks bekymringer; minder om, at 93 % af EU-borgerne ifølge Eurobarometer-undersøgelsen af 2019 ser klimaændringer som et alvorligt problem; glæder sig over, at mennesker i hele verden, navnlig yngre generationer, i stadig større grad kæmper aktivt for klimatiltag; glæder sig over deres krav om større kollektive ambitioner og hurtige tiltag for at indfri Parisaftalens mål om ikke at overskride 1.5 °C-grænsen; opfordrer indtrængende nationale, regionale og lokale myndigheder såvel som EU til at lytte til disse krav;

3. anerkender, at offentlig støtte er en forudsætning for en vellykket gennemførelse af en ambitiøs og inklusiv EU-klimapolitik og -foranstaltninger; mener, at dette bør afspejles i EU's indsats for at bekæmpe klimaændringer;

4. anerkender, at byrden af klimaændringerne i overvældende grad allerede ligger på — og også fremover vil fortsætte med at ligge på — det globale syd, at landene i det globale syd er mere sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringerne end det globale nord, at de allerede lider tab og skader og også har sværere ved at tilpasse sig, og at landene i det globale syd har bidraget betydeligt mindre til klimakrisen end det globale nord;

5. minder om, at præamblen til Parisaftalen fastsætter »retten til sundhed« som en central menneskerettighed; understreger, at det i artikel 4, stk. 1, i UNFCCC hedder, at »alle medlemsstaterne bør anvende passende metoder, f.eks. konsekvensanalyser, som udformes og fastsættes på nationalt plan, med henblik på at minimere de negative følger for økonomien, folkesundheden og kvaliteten af miljøet af projekter eller foranstaltninger, der træffes for at afbøde eller tilpasse sig til klimaændringerne«; mener, at sundhed bør medtages i de nationale tilpasningsplaner og nationale meddelelser til UNFCCC;

6. beklager, at indikatorerne for målene for bæredygtig udvikling (SDG-mål) for klimaændringer ikke omfatter sundhed; noterer sig dog, at denne situation afhjælpes i akademiske forskningsinitiativer af WHO og af sekretariatet for UNFCCC; glæder sig over vedtagelsen af den politiske erklæring fra FN's møde på højt plan af 23. september 2019 om universel sundhedsdækning;

7. anerkender, at det vil være nærved umuligt at indfri de fleste af SDG-målene, hvis ikke de klima- og miljøpolitiske ambitioner, der blev aftalt på COP21, indfries;

8. fremhæver, at klimaforandringernes direkte indvirkninger allerede mærkes; understreger, at klimaændringerne ifølge 2019-rapporten fra GCA kan skubbe over 100 millioner mennesker ud i fattigdom inden 2030, og at høstudbyttet kan falde med 5-30 % inden 2050 og efterlade særligt sårbare områder uden fødevaresikkerhed;

9. understreger, at uafbødede klimaforandringer forventes at ændre den globale økonomi ved at reducere gennemsnitsindkomsten i verden med omkring 23 % pr. år 2100 og forøge den globale indkomstulighed; understreger, at de forventede globale tab — i modsætning til hvad tidligere vurderinger har vist — er omtrent lineære i forhold til den globale gennemsnitstemperatur, og at middeltabene er mange gange større, end hvad de førende modeller indikerer ([4]);

Videnskabeligt grundlag for klimaindsatsen

10. understreger, at IPCC's særrapport om 1,5 °C udgør den mest omfattende og opdaterede videnskabelige vurdering af modvirkningsmuligheder i tråd med Parisaftalen; fremhæver, at ifølge denne rapport betyder en målsætning om at have en rimelig chance for at holde stigningen i de globale temperaturer under 1,5 °C inden år 2100 med ingen eller begrænsede overskridelser, at der skal opnås global drivhusgasneutralitet senest i 2067 og at de årlige globale drivhusgasemissioner skal reduceres til højst 27,4 Gt CO_2eq årligt senest pr. 2030; understreger i lyset af disse konklusioner og på linje med Parisaftalen, at Unionen som en førende aktør på verdensplan og sammen med andre store globale økonomier skal stræbe mod at opnå drivhusgasneutralitet snarest muligt og senest i 2050;

11. understreger, at IPCC's særberetning om klimaændringer og areal understreger de særligt dramatiske virkninger af den globale opvarmning på landarealer; udtrykker bekymring over, at menneskeforårsaget jordforringelse, der navnlig skyldes intensivering af landbruget og voksende forstyrrelse af arealanvendelsen, f.eks. i form af skovbrande, yderligere forringer jordens evne til at fungere som kulstofdræn; understreger, at disse dramatiske konsekvenser forventes at blive værre, hvis de fremherskende globale tendenser fortsætter;

12. understreger, at det understreges i IPCC's særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring, at klimamekanismerne afhænger af havenes og de marine økosystemers sundhed, der i øjeblikket påvirkes af den globale opvarmning, forurening, overudnyttelse af havets biodiversitet, stigende havstand, forsuring, afiltning, marine hedebølger, den accelererede smeltning af gletsjer og havis samt kysterosion; understreger desuden rapportens konklusioner med

([4]) Burke, M. et al., »Global non-linear effect of temperature on economic production«, *Nature*, nr. 527, s. 235-239.

hensyn til de forværrede risici, der består mod marine økosystemer, kystsamfund og indkomstmuligheder; minder om, at havet er en del af løsningen til at modvirke og tilpasse sig virkningerne af klimaændringerne; understreger, at COP25 vil blive den første »blå COP«; opfordrer derfor EU til at opprioritere havet på dagsordenen for den europæiske i højsædet ved de igangværende internationale klimaforhandlinger;

13. udtrykker bekymring over konklusionen i FN's Miljøprograms rapports om emissionskløften fra 2018, nemlig at de ubetingede NDC'er langtfra er tilstrækkelige til at indfri Parisaftalens alarmgrænse på et godt stykke under 2 °C, hvad der i stedet vil føre til en anslået stigning i temperaturen på 3,2 °C ([5]) frem til år 2100, ud fra den antagelse, at klimaindsatsen fortsætter i hele det 21. århundrede; fremhæver, at der med en opvarmning på 3,2 °C er en høj risiko for at overskride bægeret-flyder-over-tærskler, der afstedkommer voldsom ekstra opvarmning;

14. udtrykker bekymring over konklusionen i den sammenfattende rapport på højt plan »United in Science«, sammenkaldt af FN's klimatopmøde i 2019, navnlig at væksten i kulemissionerne tog til igen i 2017, og at den årlige vækst i CO_2-emissioner fra fossile brændstoffer nåede et nyt højdepunkt i 2018, hvilket førte til alarmerende og hidtil usete koncentrationer af drivhusgasser i atmosfæren;

15. understreger, at det nuværende ambitionsniveau for NDC'er ville skulle femdobles for ikke at overskride grænsen på 1,5 °C; understreger, at dette globale ambitionsniveau stadig er teknisk muligt, og at det vil kunne medføre talrige sidegevinster for miljøet og folkesundheden;

16. understreger, at klimaændringerne ifølge WHO påvirker de sociale og miljømæssige faktorer, der indvirker på sundheds — ren luft, rent drikkevand, tilstrækkelig mad og sikkert husly — og at der mellem 2030 og 2050 forventes yderligere 250 000 dødsfald om året grundet fejlernæring, malaria, diarré og varmebelastning, og at ekstremt høje lufttemperaturer vil bidrage direkte til dødsfald som følge af hjerte-kar-sygdomme og luftvejssygdomme, især blandt ældre og sårbare personer; understreger, at klimaændringer i kraft af oversvømmelser, hedebølger, tørke og brande øver betydelig indvirkning på menneskers sundhed, herunder ved underernæring, mental sundhed, hjerte-kar- og luftvejssygdomme og vektorbårne infektioner; fremhæver, at ringere hygiejnestandarder og begrænset adgang til drikkevand og sundhedsydelser udgør en fare mod kvinders sundhed, især under graviditet;

17. understreger, at det i IPBES' globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser fra 2019, IPCC's særrapport om klimaforandringer og arealer, IPCC's særrapport om havet og kryosfæren i et klima under forandring GCA's flagskibsrapport anerkendes, at klimaændringerne er en af de vigtigste direkte årsager til tab af biodiversitet og jordforringelse; understreger, at de negative virkninger af klimaforandringer for naturen og biodiversiteten, økosystemtjenesterne, havene og fødevaresikkerheden forventes at tiltage i omfang i de næste årtier;

18. gentager, at en nøje bevaring af økosystemer med store kulstofemissioner såsom tørvemoser, vådområder, græsningsarealer, mangroveskove og intakte skove er en indsatsmulighed, der har en øjeblikkelig effekt, som på ingen måde kan erstattes af skovrydning, skovrejsning eller genopretning af nedbrudte arealer, da disse ikke har nogen øjeblikkelig virkning;

19. understreger, at en million arter ifølge IPBES' globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester nu er truet af udryddelse; minder om den afgørende rolle, som biodiversitet spiller for menneskets evne til at bekæmpe og tilpasse sig til den globale opvarmning; er bekymret over, hvilke konsekvenser et tab af biodiversitet vil få på vores modstandsdygtighed; understreger, at tabet af biodiversitet ikke kun er et miljøspørgsmål, men også har bredere samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser;

([5]) FN's Miljøprogram, emissionskløftrapporten 2018, s. 21.

Torsdag den 28. november 2019

En ambitiøs EU-klimapolitik: EU's NDC'er og den langsigtede strategi

20. opfordrer alle UNFCCC-parter til, i samarbejde med regioner og ikkestatslige aktører, at bidrage konstruktivt til den proces, der skal iværksættes i 2020, når NDC'erne skal ajourføres, så det sikres, at bidragene er forenelige med Parisaftalens langsigtede temperaturmål; erkender, at de nuværende tilsagn endnu ikke er tilstrækkelige til at nå aftalens mål; understreger derfor, at de globale drivhusgasemissioner bør toppe så hurtigt som muligt, og at alle parter, navnlig EU og alle G20-landene, bør optrappe deres indsats og ajourføre deres NDC'er i starten af 2020 som fastsat i Parisaftalen;

21. glæder sig over lanceringen af klimaambitionsalliancen under FN's klimatopmøde i 2019, med deltagelse af 59 UNFCCC-parter der har tilkendegivet, at de agter at forelægge et udvidet nationalt bestemt bidrag i 2020 som Parisaftalen giver mulighed for, mens 65 parter, herunder Unionen, arbejder for at opnå drivhusgasneutralitet inden 2050; beklager imidlertid, at ikke alle medlemsstater var klar til at støtte op om en forhøjelse af ambitionsniveauet for EU's NDC, til trods for Europa-Parlamentets krav;

22. understreger vigtigheden af en ambitiøs og inklusiv EU-klimapolitik med henblik på at optræde som en troværdig og pålidelig partner på verdensplan og af at fastholde EU's globale lederskab på klimaområdet; understreger derfor behovet for, at EU investerer og gør betydelige fremskridt inden for forskning og industrielt gældende innovationer;

23. opfordrer på ny indtrængende EU's ledere til på Det Europæiske Råds møde den 12.-13. december 2019 at støtte Unionens langsigtede mål om at opnå intern drivhusgasneutralitet snarest muligt og senest i 2050; opfordrer det land, som har EU's Rådsformandskab, og Kommissionen til snarest muligt derefter at meddele dette mål til UNFCCC's sekretariat; understreger, at det for at opnå intern drivhusgasneutralitet inden 2050 på den mest omkostningseffektive måde og for ikke at gøre sig afhængig af teknologier til CO_2-fjernelse, som ville indebære væsentlige risici for økosystemerne, den biologiske mangfoldighed og fødevaresikkerheden, er nødvendigt at øge ambitionsniveauet for 2030; understreger, at naturbaserede løsninger er et centralt redskab i EU's indsats for at nå sine mål for reduktion af drivhusgasemissionerne; beklager, at FN's klimatopmøde i september 2019 var en spildt chance for EU til at sætte højere ambitioner og udvise lederskab i forbindelse med gennemførelsen af Parisaftalen; anser det for af afgørende betydning, at EU på COP25 sender et klart signal om, at det er parat til at øge sit bidrag til Parisaftalen;

24. støtter en ajourføring af EU's NDC med et mål for hele økonomien, hvorved der sigtes mod en reduktion af de nationale drivhusgasemissioner med 55 % inden 2030 i forhold til 1990-niveauet; opfordrer derfor EU's medlemsstater til at støtte op om et højere ambitionsniveau for EU's NDC; mener, at dette skal gøres i kombination med en forankring i EU-retten af målet om at opnå kulstofneutralitet så hurtigt som muligt og senest i 2050; opfordrer andre globale økonomier til at ajourføre deres NDC'er for at opnå globale virkninger;

25. forventer, at den europæiske grønne aftale vil fastlægge en omfattende og ambitiøs strategi for opnåelse af et kulstofneutralt Europa senest i 2050, herunder målet om en indenlandsk emissionsreduktion i drivhusgasser på 55 % inden 2030; opfordrer Kommissionen til at tilpasse alle sine relevante politikker i overensstemmelse hermed, navnlig klima-, landbrugs- og samhørighedspolitikken;

26. understreger, at der er behov for konkrete gennemførelsesforanstaltninger og håndhævelse på nationalt plan og EU-plan for at indfri målene i Parisaftalen, såsom effektiv gennemførelse af 2030-målene for vedvarende energi og energieffektivitet;

27. understreger, at alle klimapolitikker skal føres efter princippet om en retfærdig omstilling og i tæt samarbejde med civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter; mener derfor, at et styrket samarbejde med arbejdsmarkedets parter og større inddragelse af civilsamfundet på nationalt plan og EU-plan er absolut nødvendige forudsætninger for at opnå kulstofneutralitet i alle samfundssektorer på en retfærdig, inklusiv og socialt bæredygtig måde; er af den opfattelse, at naturbaserede løsninger, genopretning og bevarelse af økosystemer og biologisk mangfoldighed er afgørende katalysatorer for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

Torsdag den 28. november 2019

28. mener, at det som et middel til at sikre øget stabilitet for markederne vil være gavnligt for EU også at fastsætte yderligere mellemliggende mål for emissionsreduktioner inden 2040, da dette vil tilføre ekstra stabilitet og sikre, at målet om drivhusgasneutralitet bliver opfyldt pr. 2050, minder om, at det er nødvendigt regelmæssigt at ajourføre målene for at sikre, at de er i overensstemmelse med gennemførelsen af Parisaftalen;

29. mener, at arbejdet med at udvikle en troværdig model for måling af klimapåvirkningen baseret på forbrug bør videreføres; noterer sig, at Kommissionen i sin dybdegående analyse konkluderede, at EU's bestræbelser på at nedbringe emissionerne fra produktion i EU til en vis grad ophæves af importen af varer med et højere kulstoffodaftryk, men at EU ikke desto mindre har bidraget væsentligt til emissionsreduktioner i andre lande på grund af de øgede handelsstrømme og de eksporterede varers forbedrede kulstofeffektivitet;

30. understreger, at der er behov for en stærkere international ramme for at beskytte den globale biodiversitet, standse de aktuelle tab og så vidt muligt genoprette den; mener, at sådanne rammer bør være baseret på mål og faste tilsagn, der omfatter NDC'er og andre passende instrumenter, finansielle forpligtelser og bedre garantier for kapacitetsopbygning samt en revision hvert femte år, hvor der lægges vægt på et stadig stigende ambitionsniveau;

COP25 i Madrid i Spanien

31. anerkender resultaterne fra COP24 i Katowice, som styrkede tilløbet i klimaindsatsen, og som med færdiggørelsen af arbejdsprogrammet for Parisaftalen (Katowice-regelsættet) gav nogle operationelle retningslinjer for Parisaftalen; bemærker imidlertid, at der er hængepartier fra Katowice, der skal afsluttes på COP25, nemlig angående mekanismerne i artikel 6; mener desuden, at der vil skulle træffes flere gennemførelsesafgørelser på COP25, navnlig inden for områderne modvirkning, tilpasning, gennemsigtighed og støtte; ser frem til et vellykket resultat på COP25 af revisionen af den internationale Warszawa-mekanisme til håndtering af tab og skader og af forhandlingerne om kønshandlingsplanen; erkender, at der bliver yderligere drøftelser med henblik på at nå til enighed om fælles tidsrammer på COP25;

32. understreger betydningen af at fastsætte fælles gennemførelsesfrister for NDC'erne, idet mange UNFCCC-parter ganske vist har tidsrammer på fem eller ti år, men andre opererer med kortere eller slet ingen gennemførelsesfrister; bemærker, at det kan have en negativ indvirkning på de fremtidige forhandlinger om ambitionsniveauet på klimaområdet, hvis der vedvarende opereres med modstridende tidsrammer; mener, at fælles NDC-gennemførelsesfrister vil sikre, at alle parter ajourfører og meddeler deres tilsagn i fællesskab, og vil forbedre den globale indsats samlet set og gøre dem lettere af kvantificere; støtter indførelsen af en fælles tidsramme på fem år for alle NDC'er for tiden efter 2030, hvilket svarer til Parisaftalens ambitionscyklus og ikke er til skade for yderligere langsigtede forpligtelser, som parterne måtte have på nationalt plan;

33. glæder sig over, at Chile er et af de nye vækstlande, der har størst succes med omstillingen til ren energi, og navnlig at landet kan fremvise den største stigning i solenergiproduktion i verden; er af den opfattelse, at Chiles tilsagn om at tackle klimakrisen bør inspirere mange lande i Sydamerika og rundt om i verden;

34. understreger, at den globale indsats, der gøres i løbet af de næste ti år, vil påvirke menneskehedens fremtid i de næste 10 000 år; opfordrer derfor Kommissionen og alle parter til at træffe dristige og ambitiøse foranstaltninger under COP25;

35. anerkender den rolle, som samarbejdsbaserede tilgange spiller med hensyn til at levere højere ambitioner hvad angår modvirknings- og tilpasningsresultater og fremme bæredygtig udvikling og miljømæssig integritet; understreger nødvendigheden af, at disse tiltag fører til en samlet emissionsreduktion, og af at undgå en stigning i emissionerne i eller mellem NDC-perioderne; udtrykker bekymring over de begrænsede fremskridt, der blev gjort under det 50. intersessionelle UNFCCC-møde i Bonn om markedsbaserede og ikkemarkedsbaserede mekanismer;

36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at slå til lyd for strenge og solide internationale regler vedrørende artikel 6 i Parisaftalen; erkender de mange problemer, som et stort antal projekter under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og fælles gennemførelse (JI) under Kyoto-protokollen har skabt for miljømæssig integritet og bæredygtighed; opfordrer til forebyggelse af smuthuller i forbindelse med beregninger eller dobbelttælling og med hensyn

til yderligere emissionsreduktioner; udtrykker bekymring over den potentielle anvendelse af enheder udstedt under Kyotoprotokollen til indfrielse af NDC-målene, da dette i alvorlig grad vil undergrave den miljømæssige integritet af de fremtidige mekanismer, der er indført i henhold til artikel 6; understreger, at de emissionsrettigheder, som der handles med under de nye markedsmekanismer, skal være et supplement og øge afbødningsbestræbelserne ved eksisterende og fremtidige NDC'er; tilslutter sig, at en del af indtægterne fra artikel 6-mekanismerne går til at støtte den underfinansierede tilpasningsfond;

37. mener, at der på COP25 bør fastlægges et nyt ambitionsniveau, både med hensyn til gennemførelsen af Parisaftalen og vedrørende den næste runde af NDC'er, som bør afspejle de øgede tilsagn om klimatiltag på tværs af alle sektorer til lands og til vands;

38. understreger vigtigheden af, at EU for at sikre sin politiske styrke og troværdighed taler med én stemme på COP25; opfordrer alle medlemsstater til at støtte EU's mandat i forhandlingerne og i bilaterale møder med andre aktører;

Skovenes rolle

39. minder om, at Parisaftalen pålægger alle parter at træffe foranstaltninger til at bevare og forøge kulstofdræn, herunder skove; bemærker, at standsning af skovrydning og skovødelæggelse, så skovene får mulighed for at vokse på ny, ville udgøre mindst 30 % af alle de afbødningstiltag, der er nødvendige for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C; understreger, at bæredygtigt drevne skove har enorm betydning for bekæmpelsen af klimaændringer ved at øge CO_2-bindingen i voksende skove, kulstoflagring i træprodukter og substitution af fossilbaserede råmaterialer og energi, samtidig med at risikoen for skovbrande, skadedyrsangreb og sygdomme mindskes; understreger betydningen af at tilskynde til praksisser, der bevarer de naturlige kulstofdræn, herunder primærskove og intakt skovjord, som i Kommissionens meddelelse om intensivering af EU's indsats vedrørende skovgenopretning anerkendes som uerstattelige;

40. opfordrer alle parter, herunder EU og dets medlemsstater, til at indfri deres internationale tilsagn, bl.a. dem der er afgivet inden for rammerne af FN's Skovforum (UNFF), FN's biodiversitetskonvention (UNCBD), New York-erklæringen om skove og SDG-mål nr. 15, navnlig delmål 15.2, som sigter mod at fremme implementeringen af bæredygtig forvaltning af alle typer skov, standse skovrydningen, genoprette forringede skove og sikre et betydeligt større omfang af nyplantning og genplantning af skov på globalt plan pr. 2020; opfordrer til en større indsats på alle politiske niveauer for at forhindre en forringelse af skovene i Europa og for om fornødent at udbedre deres tilstand; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte foranstaltninger til genrejsning af skov på udpinte jorder og på arealer, der er uegnede til landbrugsformål;

41. mener i betragtning af den afgørende rolle, som skovene spiller i kampen mod klimaændringer, og de udfordringer, som nogle skovejere i Europa står over for på grund af ekstrem tørke og skadegørere, at Kommissionen bør overveje en ramme for incitamenter i tilfælde af, at bæredygtig skovforvaltning ikke længere er forretningsmæssigt bæredygtig;

Modstandsdygtighed over for klimaændringer gennem tilpasning

42. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens rapport om gennemførelsen af EU-strategien for tilpasning til klimaændringer, som viser, at der er gjort visse fremskridt med hver af strategiens otte foranstaltninger; bemærker imidlertid, at konsekvenserne af klimaændringerne, på trods af den globale indsats for at reducere emissionerne, er uundgåelige, og at yderligere handling er afgørende; opfordrer derfor Kommissionen til at revidere strategien, da rapporten har vist, at EU fortsat er sårbar over for klimapåvirkningen inden for og uden for EU's grænser; understreger behovet for, at forsikringsbranchen investerer i tilpasning, og for offentlige og private investeringer i forskning og innovation; mener, at det udgør prioriteter at beskytte menneskelig sundhed og sikkerhed, bremse forringelser af biodiversiteten og jordforringelse og fremme bymæssig tilpasning;

43. bemærker, at det i artikel 8 (om tab og skader) i Parisaftalen hedder, at parterne bør anlægge en samarbejdsbaseret tilgang angående tab og skader i forbindelse med de negative virkninger af klimaændringerne; fremhæver derfor betydningen af en global støtteindsats i områder, der er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringerne;

44. gentager, at tilpasningstiltag er et uomgængeligt skridt for alle lande, hvis de skal kunne mindske de negative konsekvenser af klimaændringerne mest muligt og fuldt ud udnytte mulighederne for klimarobust vækst og bæredygtig udvikling; understreger, at der er behov for at udvikle ensartede systemer og værktøjer til overvågning af fremskridtene i og effektiviteten af nationale tilpasningsplaner og -aktioner; beklager, at medlemsstaternes udkast til nationale energi- og klimaplaner ikke var ambitiøse nok med hensyn til mål for energieffektivitet og vedvarende energi; minder om, at vedvarende energi, herunder vedvarende havenergi, som et element i en cirkulær økonomi er en del af løsningen på at afbøde og tilpasse sig virkningerne af klimaændringerne; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres nationale energi- og klimaplaner med henblik på at gennemføre Parisaftalen fuldt ud;

Klimafinansiering og andre gennemførelsesmidler

45. glæder sig over COP24-beslutningen om, at Tilpasningsfonden fortsat skal tjene Parisaftalen; anerkender fondens betydning for de samfund, der er mest sårbare over for klimaændringerne, og glæder sig derfor over det nye frivillige bidrag på 10 mio. USD fra medlemsstaterne til fonden i 2019;

46. anerkender, at 37 % af EU's budget i øjeblikket går til finansiering af den fælles landbrugspolitik, som ville kunne mobilisere betydelige midler med hensyn til at skabe incitamenter til og belønne klima- og miljøvenlige praksisser i landbrugssektoren;

47. gentager, at den fælles landbrugspolitik ikke længere bør yde støtte til aktiviteter, der er skadelige for miljøet og klimaet, herunder dræning af tørvemoser og overindvinding af vand til kunstvanding, og ej heller bør pålægge sanktioner for tilstedeværelsen af træer i landbrugsområder;

48. anerkender, at EU og dets medlemsstater er de største bidragydere af offentlig klimafinansiering; glæder sig over beslutningen på COP24 om at træffe beslutning om et nyt mere ambitiøst mål fra 2025 og frem, ud over den nuværende forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD om året fra 2020, men udtrykker bekymring over, at de udviklede landes faktiske tilsagn stadig ligger langt fra deres samlede mål på 100 mia. USD om året; forventer, at de fremvoksende økonomier fra og med 2025 yder et bidrag til den øgede internationale klimafinansiering i fremtiden;

49. anerkender, at klimaændringer ikke er lokalt afgrænsede problemer, og at klimapåvirkninger uden for EU også har konsekvenser inden for EU, da begivenheder som f.eks. orkaner, tørke, oversvømmelser og skovbrande kan påvirke EU's fødevare- og vandsikkerhed og forsyningskæderne for varer og tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opprioritere at øge den internationale klimafinansiering til tilpasning, så den kommer op på samme niveau som klimafinansieringen til afbødning, og til at tilvejebringe klimafinansiering til tab og skader;

50. understreger betydningen af at operationalisere det globale mål om tilpasning og mobilisere omfattende nye midler til tilpasning i udviklingslandene; opfordrer EU og dets medlemsstater til at forpligte sig til en betydelig stigning i de tilpasningsmidler, de yder; erkender, at der er behov for fremskridt med hensyn til tab og skader, og at der bør tilvejebringes yderligere ressourcer gennem innovative offentlige finansieringskilder under den internationale Warszawamekanisme;

51. understreger den rolle, som bæredygtig finansiering spiller, og finder det afgørende, at de store internationale finansielle institutioner hurtigt vedtager og udvikler grøn finansiering for at opnå en vellykket dekarbonisering af den globale økonomi; understreger nødvendigheden af at gennemføre EU's handlingsplan for bæredygtig finansiering og støtter oprettelsen af en international platform for bæredygtig finansiering;

52. fremhæver endvidere den rolle, som den private sektor, herunder virksomhederne og de finansielle markeder, spiller med hensyn til at bidrage til målene for bæredygtighed: glæder sig over bestræbelserne på at indføre lovgivning om bæredygtig finansiering, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre gennemsigtighed og ansvarlighed for de virksomheder, der investeres i, navnlig med hensyn til undergravning af bæredygtighed og menneskerettigheder i udviklingslandene;

53. glæder sig over den aftale, som 196 regeringer indgik på COP14 til FN-konventionen om biologisk mangfoldighed om at øge investeringerne i natur og mennesker frem til 2020 og derefter; understreger, at økonomisk vækst kun kan fremme bæredygtig udvikling, hvis den afkobles fra forringelse af biodiversiteten og naturens evne til at tjene mennesker;

54. understreger, at EU's budget bør være i overensstemmelse med dets internationale forpligtelser om bæredygtig udvikling og med dets mellem- og langsigtede klima- og energimål, og at det ikke bør være kontraproduktivt i forhold til at opnå disse mål eller hindre deres gennemførelse; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre klima- og biodiversitetssikring af EU's investeringer og, hvor det er relevant, at foreslå harmoniserede og bindende regler; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den næste flerårige finansielle ramme (FFR) er i fuld overensstemmelse med Parisaftalen, og at ingen udgifter bør være i modstrid med den; understreger betydningen af genopfylde Den Grønne Klimafond og opfordrer medlemsstaterne til som minimum at fordoble deres bidrag til den indledende mobilisering af ressourcer; glæder sig over EIB's bestyrelses beslutning om at standse finansieringen af de fleste projekter om fossile brændstoffer fra slutningen af 2021 og gradvist at øge den andel af finansieringen, der er øremærket til klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed, for at nå op på 50 % af dens aktiviteter fra 2025; mener, at dette er det første ambitiøse skridt i retning af at omdanne EIB til en europæisk klimabank; anmoder medlemsstaterne om at anvende samme princip, når det drejer sig om eksportkreditgarantier; opfordrer til særlige offentlige garantier til fordel for grønne investeringer, grønne finansieringsmærker og skattefordele for grønne investeringsfonde samt for udstedelse af grønne obligationer; understreger behovet for en mere ambitiøs finansiering af forskning og industrielt anvendelig innovation;

55. opfordrer EIB til at revidere sin klimastrategi i 2020 og vedtage konkrete og ambitiøse handlingsplaner for at opfylde sit tilsagn om at tilpasse alle sine finansieringsaktiviteter til Parisaftalen og hurtigst muligt bringe alle sine politikker og retningslinjer for långivning i overensstemmelse med målene i Parisaftalen;

56. understreger betydningen af en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi og behovet for en foregribende og deltagerorienteret tilgang for at sikre, at borgerne drager fordel af omstillingen og for at støtte de mest sårbare regioner og samfund; ser oprettelsen af en retfærdig omstillingsfond som et af de redskaber, der kan anvendes på EU-plan til at sikre en inklusiv og informeret omstilling for de mennesker og regioner i EU, der er mest berørt af dekarbonisering, såsom kulmineregioner der befinder sig i en overgangsfase; erkender, at kompensationsfonde alene ikke er en garanti for en retfærdig omstilling, og at en omfattende europæisk strategi for udvikling og modernisering af de pågældende EU-regioner og for støtte til dem, der er mest berørt af omstillingen, bør stå centralt for enhver omstillingspolitik; mener, at EU's klimapolitiske omstilling skal være økologisk, økonomisk og socialt bæredygtig; opfordrer EU og medlemsstaterne til i denne henseende at indføre passende politikker og finansiering, som er afhængige af klare, troværdige dekarboniseringsforpligtelser, der er retskraftige på både kort og længere sigt og dækker hele de berørte medlemsstaters økonomi, herunder integration i deres endelige nationale energi- og klimaplaner for konkrete politikker til udfasning af kul, andre fossile brændstoffer og subsidier til fossile brændstoffer inden for en tidsramme, der er i overensstemmelse med EU's tilsagn om at holde den globale opvarmning på linje med de langsigtede mål i Parisaftalen og målet om klimaneutralitet pr. 2050;

57. mener, at demokratiseringen af energisystemet er afgørende for en vellykket omstilling til bæredygtig energi; opfordrer derfor til en forbedring af borgernes rettigheder og muligheder for at deltage i produktionen af sikker og ren energi;

58. understreger, at det er vigtigt at indlede drøftelser med de lande rundt om i verden, som i øjeblikket er afhængige af eksport af fossile brændstoffer, med henblik på at fastlægge, hvordan en strategi for fælles energi- og klimasikkerhed kan implementeres på en måde, der forbedrer de pågældende regioners fremtidsperspektiver;

59. mener, at atomkraft kan spille en rolle for at opfylde klimamålene, fordi den ikke udsender drivhusgasser, og at den også kan sikre en betydelig andel af elproduktionen i Europa; mener ikke desto mindre, at på grund af det affald, som denne energiform frembringer, er det nødvendigt med en mellem,- og langsigtet strategi, der tager højde for teknologiske fremskridt (laser, fusion osv.), der tager sigte på at forbedre hele sektorens bæredygtighed;

60. støtter det arbejde, der udføres af finansministerkoalitionen med henblik på klimatiltag, og opfordrer alle regeringer til at tilslutte sig koalitionens tilsagn om at tilpasse alle politikker og praksisser inden for finansministeriernes ansvarsområde til målene i Parisaftalen og om at vedtage effektive CO_2-priser som formuleret i Helsinki-principperne;

61. minder parterne om, at det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at omsætte tilsagn i handling og til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at indfri målene i Parisaftalen; bakker op om det voksende momentum for indførelse af en CO_2-tilpasningsmekanisme ved de europæiske grænser for import til EU med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår i den internationale handel og undgå CO_2-lækager;

Ikkestatslige aktørers rolle

62. glæder sig over den beslutsomme og voksende ungdomsbevægelse mod klimaændringerne; fremhæver betydningen af at indgå i en reel dialog med de unge og tilskynde dem til at deltage i den politiske beslutningsproces på alle niveauer; glæder sig over den voksende globale mobilisering af stadig flere ikkestatslige aktører, der engagerer sig til fordel for klimatiltag, der giver konkrete og målbare resultater; fremhæver den afgørende rolle, som civilsamfundet, den private sektor og myndigheder på understatslige niveauer spiller med hensyn til at påvirke og styre den offentlige mening og statslige tiltag og i at dele viden og bedste praksis om udvikling og gennemførelse af modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger; opfordrer EU, medlemsstaterne og alle parterne til at anspore, bistå og gå i dialog med ikkestatslige aktører, som i stigende grad bliver førende i kampen mod klimaændringerne; mener endvidere, at borgerne bør inddrages, og at bevidstheden bør øges;

63. understreger, at byerne spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af målene i Parisaftalen, idet de ifølge FN's sammenfattende rapport af 2018 om SDG-mål 11 med titlen »Tracking Progress towards Inclusive, Safe, Resilient and Sustainable Cities and Human Settlements« er kilde til over 70 % af al drivhusgasudledning, affald og luftforurening; glæder sig over tilsagnet fra 102 byer på klimaindsatstopmødet om at opnå klimaneutralitet inden 2050; opfordrer parterne til i højere grad at inddrage byerne i deres emissionsreduktionsplaner;

Åbenhed, rummelighed og gennemsigtighed

64. understreger, at der for at indfri målet om at begrænse stigningen i den globale gennemsnitstemperatur til 1,5 °C er behov for en virkningsfuld deltagelse fra alle parters side, hvilket på sin vis kræver, at problemet med hævdvundne eller modstridende interesser løses; gentager i denne forbindelse sin støtte til indførelsen af en specifik politik om interessekonflikter i UNFCCC- regi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at føre an i denne proces uden at bringe målene fra UNFCCC og Parisaftalen i fare;

65. understreger, at 80 % af de mennesker, der er fordrevet på grund af klimaændringer, er kvinder og børn, som generelt er mere berørt og bebyrdet af klimaændringer end mænd, men ikke er lige så involveret i den centrale beslutningsproces vedrørende klimaindsatsen; understreger derfor, at en styrkelse af stillingen for alle marginaliserede kønsgrupper såvel som disses fulde og ligeberettigede deltagelse og lederskab i internationale fora såsom UNFCCC og deres inddragelse i nationale, regionale og lokale klimatiltag er af afgørende betydning for en vellykket og effektiv indsats; er af den opfattelse, at EU og medlemsstaterne bør bakke helt og fuldt op om implementeringen af UNFCCC's kønshandlingsplan, navnlig ved at inkorporere kønsaspektet i EU's klima- og udviklingspolitik, og bør fremme deltagelsen af kvinder og kvinderettighedsforkæmpere fra oprindelige folk i UNFCCC-processen;

66. bemærker, at klimaændringernes konsekvenser for forhold som overlevelse, ernæring og adgang til uddannelse har særligt alvorlige implikationer for børns og unges sundhed, beskyttelse og udvikling; mener, at det er nødvendigt at gribe ind for at begrænse disse skadelige virkninger;

Bredtfavnende indsats fra alle sektorer

67. råder Kommissionen til at afsøge led og andre former for samarbejde med interessehavere inden for kulstofmarkederne i tredjelande og regioner og til at tilskynde til etablering af yderligere kvotemarkeder og andre CO_2-prissætningsmekanismer, der vil medføre yderligere effektivitetsgevinster og omkostningsbesparelser samt mindske risikoen for kulstoflækage ved at skabe lige vilkår på globalt plan; opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre, at enhver sammenkædning med EU's emissionshandelssystem fortsat vil give supplerende og permanente afbødningsbidrag og ikke vil undergrave EU's interne forpligtelser med hensyn til drivhusgasemissioner;

68. minder om, at alle sektorer skal bidrage til at opnå en klimaneutral økonomi, og at dekarboniseringen af EU's økonomi ikke bør føre til en udflytning af kulstofemissioner til tredjelande gennem kulstoflækage, men bør gøres til en succes for vores økonomi og industri takket være passende investeringer, egnede instrumenter og muligheder for at udvikle de nødvendige banebrydende innovationer og teknologier; er af den opfattelse, at den markedsbaserede tilgang er en succes; mener, at foranstaltninger til justering af kulstofgrænserne skal baseres på en gennemførlighedsundersøgelse og skal være i overensstemmelse med WTO's regler;

69. noterer sig den valgte kommissionsformand Ursula von der Leyens meddelelse om, at emissionshandelssystemet vil blive udvidet til at omfatte sektorer, der endnu ikke er omfattet af EU's handelssystem; afviser en direkte medtagelse i EU's emissionshandelssystem;

70. fremhæver, at transportsektoren er den eneste sektor, hvor emissionerne er steget siden 1990; understreger, at dette ikke er foreneligt med et mål om klimaneutralitet på lang sigt, hvilket i stedet kræver større og hurtigere udledningsreduktioner inden for alle samfundssektorer, herunder fly- og skibssektorerne; minder om, at alle transportsektorer vil skulle være helt dekarboniseret senest pr. 2050; bemærker, at Kommissionens analyse viser, at de nuværende globale mål og foranstaltninger, som Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) påtænker at indføre, ikke vil leve op til den krævede emissionsreduktion, selv hvis de gennemføres fuldt ud, og at der er behov for yderligere, betydelige tiltag i samstemmighed med målsætningen om drivhusgasneutralitet på tværs af hele økonomien; mener, at parterne for at sikre, at NDC'erne er i overensstemmelse med de forpligtelser for hele økonomien, der kræves i Parisaftalen, bør opfordres til at medtage emissioner fra international skibsfart og luftfart samt vedtage og gennemføre foranstaltninger på internationalt, regionalt og nationalt plan for at reducere emissionerne fra disse sektorer;

71. minder om, at de samlede emissioner fra international luftfart i 2020 forventes at være 70 % højere end i 2005 og måske endda kan være tiltaget med yderligere 300-700 % pr. 2050; udtrykker bekymring over ambitionsniveauet for ICAO's kulstofreduktionsprogram for international luftfart (CORSIA) i betragtning af det igangværende arbejde om standarder og anbefalet praksis, der skal følges ved implementeringen af planen fra og med 2019; understreger, at de nuværende standarder indtil videre ikke er tilfredsstillende, og at en yderligere udvanding af CORSIA-ordningen er uacceptabel; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at styrke CORSIA's bestemmelser og støtte vedtagelsen af et langsigtet mål om at reducere luftfartssektorens emissioner betydeligt, samtidig med at Unionens lovgivningsmæssige autonomi ved implementeringen af ETS-direktivet bevares; understreger desuden nødvendigheden af at tackle ikke-kulstofrelaterede drivhusgasemissioner fra luftfart i EU og internationale ordninger;

72. giver udtryk for dyb bekymring over vedtagelsen af resolution A40-19 på den 40. ICAO-forsamling og af den såkaldte eksklusivitetsklausul i CORSIA; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indgive et formelt forbehold vedrørende denne del af resolutionen for at bevare Unionens lovgivningsmæssige autonomi med hensyn til foranstaltninger, der har til formål at reducere drivhusgasemissioner fra luftfartssektoren;

73. minder om, at Kommissionen har en retlig forpligtelse til senest 12 måneder efter ICAO's vedtagelse af de relevante instrumenter, og inden CORSIA tages i anvendelse, at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den bl.a. undersøger ambitionen for og den samlede miljømæssige integritet af CORSIA, herunder ordningens generelle ambition for så vidt angår Parisaftalens mål; understreger, at Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere er de eneste institutioner, der kan træffe afgørelse om eventuelle fremtidige ændringer af ETS-direktivet; understreger, at enhver ændring af ETS-direktivet kun bør ske, hvis det er i overensstemmelse med Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien, idet denne ikke tager højde for brugen af kompensationskreditter efter 2020;

74. glæder sig over den voksende støtte til en koordineret strategi for prissætning på luftfartsområdet i hele EU og opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge en ambitiøs revision af energibeskatningsdirektivet i denne henseende, herunder afskaffelse af de nuværende afgiftsfritagelser for petroleum og skibsbrændstoffer;

75. minder om, at CO_2-emissionerne fra skibsfart forventes at stige med 50 % til 250 % i perioden frem til 2050; glæder sig over, at der er opnået enighed om den oprindelige IMO-strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe som det første skridt på vejen til at indfri Parisaftalens temperaturmål; anmoder indtrængende IMO om at gøre hurtige fremskridt med vedtagelsen af foranstaltninger på kort og mellemlang sigt for at indfri strategiens mål; understreger, at det er vigtigt og presserende at gennemføre foranstaltninger på kort og mellemlang sigt inden 2023; opfordrer EU, Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at støtte en hurtig udpegning af Middelhavet som et kontrolområde for både SOx- og NOx-emissioner som et afgørende skridt fremad med hensyn til at reducere emissionerne fra skibsfart i Europa; understreger, at yderligere foranstaltninger og tiltag, herunder CO_2-prisinstrumenter, straks skal undersøges med henblik på at tackle emissioner fra søfart i overensstemmelse med den sektorielle strategi for omlægning til lave emissioner; udtrykker derfor sin overbevisning om, at EU og medlemsstaterne nøje bør overvåge virkningerne og gennemførelsen af den oprindelige IMO-strategi; glæder sig over forslaget til en EU-forordning med henblik på at tage behørigt hensyn til det

globale system til indsamling af data om skibes fuelolieforbrug (MRV) og IMO's globale system til indsamling af data om skibes fuelolieforbrug; minder om, at MRV er et første skridt, der i sidste ende bør sætte EU i stand til at vedtage obligatoriske mål for nedbringelse af emissioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at foreslå yderligere EU-foranstaltninger som en del af sin dekarboniseringsstrategi for 2050, såsom medtagelse af den maritime sektor i ETS og indførelse af en skibseffektivitetsstandard og et skibsmærke, og til at foreslå en strategi for samarbejde med andre parter, der er villige til at handle så tidligt som muligt for at reducere emissionerne til søs i overensstemmelse med Parisaftalens temperaturmål;

76. understreger, at der allerede findes enkle løsninger til reduktion af eksisterende emissioner såsom hastighedsbegrænsninger og etablering af emissionskontrolområder i henhold til den internationale MARPOL-konvention; mener, at dekarboniseringsstrategien og den europæiske grønne aftale bør fremme investeringer, ambitiøs forskning i nulemissionsskibe og grønne skibe med økokomponenter, bedre affaldshåndtering og vandforvaltning samt de nødvendige infrastrukturforbedringer for at muliggøre en markedsudvidelse inden 2030, som f.eks. elektrificering af havne;

77. opfordrer indtrængende til øget finansiering af forskning inden for og markedsudbredelse af alternative brændstoffer;

78. minder om, at 23 % af de globale drivhusgasemissioner stammer fra landbruget; understreger, at vi for at sikre verdens stigende befolkning tilstrækkelig ernæring er nødt til at investere i intelligente landbrugsteknikker og produktionsmetoder såsom opsamling af metan fra husdyrgødning, mere effektiv anvendelse af gødningsstoffer, cyklisk anvendelse af biomasse og større effektivitet i produktionen af kød- og mejeriprodukter;

79. minder om, at landbruget tegner sig for omkring 10 % af EU's drivhusgasemissioner, men rummer potentialet til at hjælpe Unionen med at nedbringe sine emissioner gennem god jordbundsforvaltning, skovlandbrug, beskyttelse af biodiversiteten og andre arealforvaltningsteknikker; anerkender, at landbruget har potentialet til at opnå årlige emissionsbesparelser på ca. 3,9 gigaton CO_2-ækvivalenter frem til 2050, hvilket udgør omkring 8 % af de nuværende globale drivhusgasemissioner;

80. bemærker, at ca. 60 % af den metan, der på nuværende tidspunkt udledes på verdensplan, stammer fra kilder som eksempelvis landbrug, deponeringsanlæg og spildevand samt produktion og rørledningstransport af fossile brændstoffer; minder om, at metan er en stærk drivhusgas med et 100-årigt opvarmningspotentiale, der er 28 gange kraftigere end CO_2; minder Kommissionen om dens retlige forpligtelse til snarest muligt at undersøge de politiske muligheder for en hurtig nedbringelse af metanudledning som led i EU's strategiske plan for metan; opfordrer med henblik på dette Kommissionen til inden for første halvdel af sin mandatperiode at forelægge de hensigtsmæssige lovforslag for Parlamentet og Rådet;

81. anerkender den positive og betydelige rolle, som landbrugssektoren kan spille i bekæmpelsen af klimaændringer, og understreger betydningen af at reformere den fælles landbrugspolitik for at støtte landbrugere i at udvikle og indføre klimasmarte landbrugsmetoder såsom kulstofbinding og genanvendelse af kulstofudledninger;

82. understreger den vigtige rolle, som naturlige dræn spiller for at opnå drivhusgasneutralitet i EU; opfordrer Kommissionen til at udvikle en detaljeret EU-strategi for bæredygtig forbedring af naturlige dræn i overensstemmelse med 2050-målet om neutralitet med hensyn til emission af drivhusgasser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en grundig dækning af dette aspekt i deres langsigtede strategier, jf. artikel 15, stk. 4, litra b, i forvaltningsforordningen;

83. anerkender den rolle, som CO_2-opsamling og -lagring (CCS) spiller i de fleste 1,5 °C-scenarier i IPCC's 1,5 °C-særrapport og i Kommissionens meddelelse om en ren planet for alle;

84. tilslutter sig en større indsats for at indfri de mål, som medlemsstaterne har fastsat inden for rammerne af den strategiske energiteknologiplan med henblik på at gennemføre CCS i kommercielt omfang i den europæiske energi- og industrisektor samt udvikle et solidt regelsæt, der støtter direkte fjernelse inden 2022 af CO_2 fra atmosfæren til sikker lagring;

85. beklager dybt, at tilskud til fossile brændstoffer fortsat er stigende og beløber sig til ca. 55 mia. EUR om året inden for EU; opfordrer indtrængende alle medlemsstaterne til at integrere konkrete politikker, tidsplaner og foranstaltninger i deres endelige nationale energi- og klimaplaner for at udfase alle direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer inden 2020 med henblik på at opfylde EU's globale forpligtelser og frigøre ressourcer, der kan anvendes til at opnå et klimaneutralt samfund; opfordrer alle andre parter til at tage lignende skridt;

86. glæder sig over, at Kigali-ændringen til Montrealprotokollen er trådt i kraft; mener, at den bør give EU fornyet impuls til at foretage en hurtig revision af forordningen om F-gasser med henblik på at udbedre dens identificerede mangler, der udgør en trussel mod Unionens klimaambitioner, såsom ulovlig handel med hydrofluorcarbon (HFC) og den utilstrækkelige indsats mod anvendelsen af svovlhexafluorid (SF_6);

Industri og konkurrenceevne

87. mener, at økonomisk velstand, industriel konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og klimapolitik bør være gensidigt forstærkende; understreger, at EU bør føre an i omstillingen til en økonomi med nulemission af drivhusgasser inden 2050 og dermed sikre en konkurrencemæssig fordel for EU's industrier;

88. understreger, at det er yderst vigtigt at indfri målene i Parisaftalen, men samtidig bibeholde arbejdspladser og et industrielt grundlag i Europa for at give folk i denne sektor et positivt perspektiv og vise verden, at industri og klimaneutralitet ikke er uforenelige størrelser; glæder sig meget over engagementet og bestræbelserne hos mange industrielle aktører i Europa for at blive klimaneutrale og opfordrer de sektorer eller virksomheder, der stadig tøver, til at følge de mange gode eksempler;

89. glæder sig endvidere over de bestræbelser og fremskridt, som EU's borgere, virksomheder og erhvervsliv har gjort for at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen i overensstemmelse med Katowice-regelsættet; bemærker imidlertid, at disse bestræbelser er utilstrækkelige til at opnå en økonomi med nulemission af drivhusgasser inden 2050; opfordrer derfor medlemsstaterne og deres regioner og kommuner samt virksomheder og industrier til at fastsætte og aktivt forfølge højere ambitioner gennem den europæiske grønne aftale for at tackle klimaudfordringerne og drage fuld fordel af de muligheder, der skabes med Parisaftalen;

90. understreger, at stabile og pålidelige retlige rammer og klare politiske signaler både på EU-plan og globalt plan befordrer og fremmer klimarelaterede investeringer og kan bidrage til at forhindre kulstoffastlåsning i økonomien; understreger i denne forbindelse betydningen af korrekt og rettidig gennemførelse af lovgivningen om ren energi for alle europæere og opfordrer til, at der formuleres en langsigtet EU-strategi for industripolitik og en EU-klimalov i tråd med EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen, til det formål at sikre udvikling af EU's industri på både kort og lang sigt, navnlig ved at støtte SMV'er, skabe kvalitetsjob og muliggøre en økologisk omstilling, samtidig med at det sikres, at EU's industri er konkurrencedygtig på verdensplan, at EU opnår nulemission af drivhusgasser inden 2050, og at ingen lades i stikken;

91. glæder sig over, at adskillige lande, der er hjemsted for store konkurrenter til EU's energiintensive industrier, har indført emissionshandels- eller andre prisfastsættelsesmekanismer; tilskynder andre lande til at følge trop; opfordrer til, at disse mekanismer udvides til at omfatte alle energiintensive industrier;

92. understreger betydningen af at øge antallet af kvalitetsjob og kvalificerede arbejdstagere i EU's industri med henblik på at fremme innovation og omstillingen til bæredygtige produktionsprocesser; understreger behovet for at bistå kul- og kulstofintensive regioner med en høj andel af arbejdstagere i kulstofafhængige sektorer, investere i disse regioner og udvikle programmer for omskoling og opkvalificering for at tiltrække nye og innovative virksomheder, nystartede virksomheder og industrier med det formål at opbygge en bæredygtig regional økonomi og samtidig sikre, at ingen lades i stikken;

93. betoner, at ikke alle regioner har samme udgangspunkt i kampen mod klimaforandringer, at ikke alle regioner har de samme værktøjer, og at konsekvenserne varierer tilsvarende; understreger derfor, at en omstilling, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de mest sårbare regioner, befolkninger og sektorer, er af afgørende betydning;

Torsdag den 28. november 2019

Energipolitik

94. fremhæver den centrale rolle, som energi spiller i omstillingen til en økonomi uden nettodrivhusgasemissioner;

95. understreger, at problemet med energifattigdom i forløbet af omstillingen til bæredygtig energi skal tackles ved en styrkelse af energiforbrugernes rettigheder, bedre forbrugeroplysning, forbedrede energieffektivitetsforanstaltninger i bygninger, navnlig for husholdninger med lav indkomst, og gennem socialpolitiske tiltag;

96. understreger betydningen af energieffektivitet og vedvarende energi til reduktion af drivhusgasemissioner, energisikkerhed og bekæmpelse af energifattigdom;

97. understreger, at alle sektorer er nødt til at arbejde effektivt sammen for at dekarbonisere EU's økonomi og opnå drivhusgasneutralitet; understreger, at landene bør være fleksible med hensyn til, hvordan de vil dekarbonisere deres økonomier for at gøre det lettere at mindske de sociale omkostninger, der er forbundet med omstillingen og vinde social accept og støtte;

98. mener, at yderligere integration af EU's indre energimarked vil spille en afgørende rolle, navnlig med hensyn til at opnå en økonomi med nulemission af drivhusgasser;

99. minder om, at prioritering af energieffektivitet, navnlig gennem energieffektivitet-først-princippet, og globalt lederskab inden for vedvarende energi er to af EU's energiunions vigtigste mål; understreger, at EU's mål for vedvarende energi for 2030 er sat til 32 % eller derover og dets energieffektivitetsmål på 32,5 % eller derover; fremhæver, at disse mål — selv om de fører til større reduktioner af drivhusgasemissioner end forventet — ikke er i overensstemmelse med den foreslåede reduktion på 50-55 % som foreslået af den nyvalgte formand for Kommissionen eller målet om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C; opfordrer Kommissionen og Rådet til at fastlægge den yderligere indsats, der er nødvendig for at fremme vedvarende energi og energieffektivitet i overensstemmelse med reduktionsmålet for drivhusgasemissioner; opfordrer til fremme på globalt plan af energieffektivitetsforanstaltninger og rettidig anvendelse af vedvarende energi;

100. glæder sig over den stigende andel af vedvarende energi i den globale energiforsyning, navnlig i elsektoren; er bekymret over den langsomme udbredelse af vedvarende energi til opvarmning, afkøling og transport, navnlig inden for luftfart og søfart; er dybt bekymret over opbremsningen (siden 2014) i udvidelsen af den samlede markedsandel for vedvarende energi i EU, hvilket bringer EU's energi- og klimamål i fare; understreger, at alle sektorer for at opfylde målene om langsigtet bæredygtighed skal øge deres anvendelse af vedvarende energi;

Forskning, innovation, digitale teknologier og rumpolitik

101. anerkender den afgørende rolle, som videnskab og videnskabeligt baserede innovationer spiller for, at indsatsen mod klimaforandringer skal lykkes, og for at de strategiske mål i Parisaftalen og øvrige ambitiøse klimaprogrammer skal kunne indfries; understreger nødvendigheden af, at EU går forrest både i forbindelse med bekæmpelse af klimaændringer og med at fremme teknologiske fremskridt, der baner vej for en klimarobust udvikling

102. understreger betydningen af at fortsætte og styrke forskning og innovation inden for afbødning af klimaændringerne, tilpasningspolitikker, ressourceeffektivitet, lavemissions- og nulemissionsteknologier, bæredygtig anvendelse af sekundære råstoffer (»cirkulær økonomi«) og indsamling af data om klimaændringerne med henblik på at bekæmpe dette fænomen; understreger behovet for at prioritere finansieringen af bæredygtige energiprojekter under det nye Horisont Europa og under hensyntagen til Unionens forpligtelser inden for energiunionen og i henhold til Parisaftalen;

103. minder om, at forskning, innovation og konkurrenceevne udgør en af de fem søjler i EU's strategi for en energiunion; minder således om den afgørende rolle, som forskere spiller i indsatsen mod den globale opvarmning, og understreger betydningen af et tæt videnskabeligt samarbejde mellem internationale partnere i denne henseende;

104. minder om den grundlæggende rolle, som digitale teknologier spiller med hensyn til at støtte energiomstillingen og den industrielle omstilling, navnlig for at forbedre energieffektivitet og -besparelser og reducere emissionerne; understreger de klimamæssige fordele, som digitaliseringen af europæiske industrier kan medføre gennem mere effektiv ressourceudnyttelse, herunder genbrug og reduktion af materialeintensitet; fremhæver de klimamæssige fordele ved en fuldstændig digitalisering af transmissions- og distributionsnet og energihandelscentre og af programmer for prisfleksibelt elforbrug, der forvaltes gennem softwareapplikationer;

105. anerkender den rolle, som det nye EU-rumprogram spiller med hensyn til at støtte EU's kamp mod klimaændringer og virkningerne heraf; minder om den afgørende rolle, som data- og informationstjenester under det europæiske jordobservationssystem Copernicus har spillet i overvågningen af Jorden; understreger betydningen af Copernicus i at understøtte den internationale koordinering af observationssystemer og dertil knyttede udvekslinger af data;

Klimaændringer og udvikling

106. minder om, at det fremgår af rapporten fra FN's særlige rapportør om ekstrem fattigdom og menneskerettigheder af 25. juni 2019 om klimaændringer og fattigdom, at »klimaændringer truer med at ødelægge de sidste 50 års fremskridt inden for udvikling, global sundhed og bekæmpelse af fattigdom«, og at det anslås, at »udviklingslandene vil bære 75-80 % af omkostningerne ved klimaændringer«;

107. understreger, at udviklingslandene er dem, der er mest sårbare og udsatte for klimaændringer og samtidig er mindre rustet til at modstå de stadig mere ødelæggende konsekvenser heraf, herunder fødevare- og vandkriser, fysisk ødelæggelse forårsaget af naturkatastrofer, fordrivelse og voksende spændinger omkring adgang til knappe ressourcer; minder om, at klimaændringer har dramatiske konsekvenser for den langsigtede økonomiske udvikling i udviklingslandene og i særdeleshed de mindst udviklede lande;

108. fremdrager eksemplet med de tropiske cykloner Idai og Kenneth — sidstnævnte den kraftigste cyklon der nogensinde har ramt det afrikanske kontinent — der forårsagede ødelæggelser i Comorerne, Malawi, Mozambique og Zimbabwe i første halvdel af 2019, hvor mange mennesker blev dræbt og mere end to millioner mennesker havde behov for øjeblikkeligt humanitær hjælp, og hvis omkostninger beløb sig til næsten 400 mio. USD, et beløb som stort set blev dækket af EU, idet udgifterne til genopbygning blev anslået til 3 mia. USD;

109. påpeger, at infrastrukturernes modstandsdygtighed i udviklingslandene vil vise sig at være afgørende for deres evne til at tilpasse sig klimaændringerne; insisterer derfor på behovet for at tilskynde til investeringer i modstandsdygtig infrastruktur i udviklingslandene for at hjælpe dem med at modstå stadig mere alvorlige naturkatastrofer;

110. minder om sin holdning om, at mindst 45 % af midlerne fra det foreslåede instrument for naboskab og udviklingssamarbejde (NDICI) for 2021-2027 bør støtte klima- og miljømål;

111. fastholder, at der skal anlægges en tilgang, der samler trådene, gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i både interne og eksterne politikker og med størst mulig hensyntagen til princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, navnlig med hensyn til udvikling, handel, landbrug, energi og klima;

112. fremhæver, at der er en sammenhæng mellem klima, økonomi og samfund; understreger navnlig de direkte virkninger, som klimaændringer har på oprindelige samfund og den akutte eksistentielle trussel, som mange af dem, herunder helt isolerede samfund, står over for; understreger, at indenlandsk og traditionel viden ifølge IPCC er en vigtig kilde til forebyggelse af klimaændringer, ikke mindst fordi omkring 80 % af verdens resterende biodiversitet findes på de oprindelige folks territorium; er forfærdet over det nylige drab på den indfødte leder Emrya Wajãpi i det nordlige Brasilien og glæder sig over erklæringen af 29. juli 2019 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, der indtrængende opfordrede »den brasilianske regering til at standse invasionen af oprindelige folks territorier og tilsikre en fredelig udnyttelse af deres kollektive rettigheder til deres landområder« i overensstemmelse med ILO-konvention 169;

Torsdag den 28. november 2019

113. opfordrer de udviklede lande, herunder EU's medlemsstater, til at øge deres støtte til vidensdeling, kapacitetsopbygning og teknologioverførsel til udviklingslandene og dermed overholde artikel 9-11 i Parisaftalen og artikel 49, 116 og 120 i Addis Abeba-handlingsplanen om udviklingsfinansiering, samtidig med at de opfylder deres forpligtelser i forhold til SDG 17, herunder mål 17.6-17.8; fremhæver i denne forbindelse det positive potentiale, der ligger i at øge EU's investeringer i lovende videnskabelige forskningsprojekter; opfordrer desuden EU til at tilskynde til vedtagelsen af en erklæring svarende til Dohaerklæringen fra 2001 om TRIPS-aftalen og folkesundhed med henblik på at fremme lovlig overførsel af klimavenlig teknologi til udviklingslandene;

114. peger på den afgørende betydning, som private investeringer og vækst har for omstillingen til klimavenlig infrastruktur og produktionsmetoder; understreger behovet for at maksimere disse investeringers bidrag til klimaindsatsen og forfølgelsen af målene for bæredygtig udvikling, herunder gennem incitamenter og fremme af offentlig-private partnerskaber; mener, at den eksterne investeringsplan er et vigtigt redskab i denne henseende; understreger endvidere, at der er behov for inklusiv og bæredygtig udvikling og vækst for at sætte udviklingslandene i stand til at deltage i klimaomstillingen, bl.a. ved hjælp af innovationsstrategier og teknologiske fremskridt; er overbevist om, at EU hurtigt bør fremme ansvarlig og bæredygtig privat finansiering, navnlig med hensyn til menneskerettighedsforpligtelser og bidrag til udviklingslandenes indenlandske økonomier; advarer dog mod overdreven afhængighed af frivillige bestræbelser i den private sektor;

115. noterer sig den stigende interesse for at udvikle standarder for klimavenlige og bæredygtige investeringer og gentager sin bekymring over, at udbredelsen af initiativer i den private sektor gør det vanskeligt at sammenligne og kontrollere; glæder sig i denne forbindelse over de initiativer, som Kommissionen og det internationale samfund har taget for at støtte investeringer i og politisk dialog om klimaindsatsen i udviklingslandene, såsom Den Globale Klimaalliance Plus (GCCA+) og Den Grønne Klimafond; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at engagere sig yderligere i internationale fora med henblik på at fremme effektivitet og retfærdighed i investeringerne i klimaindsats;

Klimadiplomati

116. støtter kraftigt en fortsættelse og en yderligere styrkelse af EU's opsøgende politiske virksomhed og klimadiplomati, der er af afgørende betydning for at mobilisere klimaforanstaltninger i partnerlande og i den globale offentlighed; mener imidlertid, at den indsats, der er gjort, klart har været utilstrækkelig, og at de menneskelige ressourcer, der afsættes af Kommissionen og EU-Udenrigstjeneste, er langt fra tilstrækkelige; foreslår derfor en drastisk forøgelse af de menneskelige ressourcer på dette område; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anlægge en holistisk tilgang til EU's klimadiplomati ved at skabe forbindelser mellem klimaændringer og bæredygtig udvikling, landbrug, konfliktløsning, migration og humanitære anliggender for at lette den globale omstilling til kulstofneutralitet, modstandsdygtighed over for klimaændringer, bæredygtig udvikling og fødevare- og vandsikkerhed;

117. understreger de stadig dybere konsekvenser af klimaændringerne for den internationale sikkerhed og den regionale stabilitet som følge af miljøforringelser, tab af levebrød, klimaforanlediget fordrivelse og dermed forbundne former for uroligheder, hvor klimaændringerne ofte kan betragtes som en trusselsmultiplikator; opfordrer derfor indtrængende EU og medlemsstaterne til at samarbejde med deres partnere rundt om i verden for bedre at forstå, integrere, foregribe og håndtere klimaændringernes destabiliserende virkninger; tilskynder til iværksættelsen af et tidligt varslingssystem for de store potentielle bægeret-flyder-over-tærskler, der potentielt vil kunne undergrave bæredygtige strukturer og økosystemer i større regioner eller kontinenter;

118. glæder sig over tilsagnene om og de konkrete aktiviteter til at nedbringe drivhusgasemissionerne i mange dele af verden, for eksempel de særdeles ambitiøse tilsagn fra mange udviklingslande og små østater; beklager imidlertid de manglende ambitioner og den manglende debat om at øge NDC'erne i mange større økonomier; minder om, at EU tegner sig for 9 % af de globale drivhusgasemissioner, men er hjemsted for blot 6,7 % af verdens befolkning, hvilket gør det helt afgørende, at EU udviser større ambitioner, navnlig i betragtning af dets historiske ansvar for klimaændringer og behovet for at foregå med et godt eksempel over for resten af verden; understreger, at det vil være umuligt at indfri Parisaftalens mål og undgå bægeret-flyder-over-tærskler, hvis der ikke følges op med større ambitioner i andre større økonomier;

119. anmoder Kommissionen om straks at analysere mulighederne for at tage skridt til at tilskynde andre større økonomier til at øge deres NDC'er, gøre yderligere konkrete tiltag og overveje innovative tilgange;

120. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af alle tilgængelige instrumenter (f.eks. internationale forhandlinger, handelsaftaler og regionale aftaler samt internationale partnerskaber) for at bidrage til at fremme og befordre samarbejdet i den globale omstilling til kulstofneutralitet, klimamodstandskraft, bæredygtig udvikling samt fødevare- og vandsikkerhed;

121. understreger behovet for at integrere klimaambitionsaspektet i alle EU's politikker, herunder handelspolitik; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle nye handels- og investeringsaftaler, der undertegnes af EU, er fuldt forenelige med Parisaftalen og SDG-målene, og at miljø- og klimabestemmelserne er juridisk bindende og kan håndhæves; anmoder Kommissionen om at gennemføre og offentliggøre en omfattende vurdering af sammenhængen mellem de eksisterende og kommende aftaler med Parisaftalen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle handelsaftaler indeholder bindende klausuler om overholdelse af Parisaftalen, herunder bestemmelser vedrørende forvaltning og bæredygtig bevarelse af skove; opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på handelsvarers livscyklus fra produktion til forbrug, til at beskytte naturressourcerne og til at tage hensyn til de kumulative virkninger, inklusive transport;

122. opfordrer Kommissionen og Rådet til at indarbejde Parisaftalen i handelsaftaler for at tilskynde handelspartnere til at indfri de mål, der er fastsat i Parisaftalen; opfordrer endvidere Kommissionen og Rådet til at revidere handelsaftaler med henblik på at indarbejde ambitiøse klimaforpligtelser i disse bilaterale aftaler og dermed give partnerne incitament til at vedtage klimastrategier i overensstemmelse med Parisaftalen;

123. glæder sig meget over Ruslands meddelelse om, at det vil gennemføre Parisaftalen;

124. anerkender den afgørende betydning af det EU-amerikanske partnerskab for at kunne indfri de strategiske mål i Parisaftalen og andre ambitiøse strategier; gentager derfor det dybt beklagelige i, at den amerikanske præsident Donald Trump har meddelt, at han agter at trække USA ud af Parisaftalen; bifalder kraftigt den fortsatte tilslutning til klimaindsatsen fra en række store amerikanske delstater, byer, universiteter og andre ikkestatslige aktører under kampagne-sloganet »We are still in«; udtrykker sit håb om, at USA atter vil tilslutte sig kampen mod klimaændringer og i partnerskab med EU føre an i forhandlingerne om verdensomspændende aftaler om handel, industri og energi, i tråd med Parisaftalen;

125. beklager på det kraftigste den lunkne reaktion fra den brasilianske præsident Jair Bolsonaro og den brasilianske stat på det uhørt høje antal og voldsomme omfang af skovbrande i den brasilianske Amazonas-regnskov: mener, at EU og dets medlemsstater bør gøre deres yderste gennem internationalt samarbejde og bistand for at bekæmpe den miljømæssige nedbrydning af Amazonas og andre centrale områder i det globale økosystem og herunder inddrage deres egne handelspolitikkers potentielle rolle;

Europa-Parlamentets rolle

126. mener, at Parlamentet skal give sin godkendelse af internationale aftaler, som medlovgiver indtager en central rolle i den EU-interne gennemførelse af Parisaftalen og bør udgøre en integreret del af EU-delegationen; forventer derfor at få lov til at deltage i EU-samordningsmøderne på COP25 i Madrid og blive sikret aktindsigt i alle forberedende dokumenter fra det øjeblik, forhandlingerne begynder;

o

o o

127. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for UNFCCC med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle konventionens kontraherende parter uden for EU.